

PŘÍLOHA 3

KAREL BOSTOEN – KAREL COOLS

ŘÁD PRINCE

Řád prince (Orde van den Prince) je kulturním sdružením, které bylo založeno roku 1955 ve Flandrech, aby hájilo a podněcovalo užívání nizozemštiny ve vyšších kruzích belgické společnosti. Od počátku si zakladatelé uvědomovali, že je třeba skoncovat s politickým rozštěpením vlámského hnutí – to svědčilo v té době o odvaze a vizi. Rovněž nechtěli omezit svou kampaň na získání nových členů pouze na Flandry, a proto se orientovali na celou nizozemsky mluvící oblast. Zároveň se pokoušeli mezinárodně podporovat znalost nizozemštiny, čímž u nich samozřejmě vznikl zájem o pozici nederlandistiky v cizině. Téměř každá pobočka Řádu „adoptovala“ nějakou zahraniční katedru nederlandistiky, aby jí pomohla. K tomu však vedení neposkytlo směrnic, alespoň ne podrobné. Ponechávalo se na finančních možnostech a invenci oddělení, aby hledalo požadovaný způsob podpory. Proto také existují velké rozdíly mezi odděleními navzájem. Oddělení Breda a Bruggy například (ještě) nepracují na podpoře potřeb výuky v cizině. Pobočka v Bergenu op Zoom oproti tomu podporuje Debrecín, oddělení v Arnhemu podporuje Budapešť, která je také podporována jednou z antwerpských poboček. Oddělení 't Zwin te Knokken podporuje Petrohrad, Leiden podporuje Brno a Diest Olomouc.

Řád prince, který čítá několik tisíc členů z celých Flander a z celého Nizozemí, užívá jako ideologické pilíře pojmů „Amicitia“ a „Tolerantia“. „Amicitia“ se vyjadřuje v průběhu přátelského stolování, které se koná při měsíčních schůzích. To se obvykle pojí s přednáškou o kulturněhistorickém předmětu nebo o tématu převzatém z dnešní společnosti. Oddělení někdy organizují také kulturněhistorické exkurze. Ačkoli je společné stolování pro většinu oddělení velmi podstatné, některá oddělení ho neprovozují. Každá pobočka má tedy velkou svobodu v tom, jak rozvíjet vlastní přátelský charakter.

Pojem „Tolerantia“ se týká elementárního respektu, který členové požadují vzhledem k politickému a náboženskému přesvědčení druhých. Uvnitř oddělení může přesvědčení členů zabírat celé politické a náboženské spektrum. To má za následek, že Řád jako takový nikdy nemůže vynášet politické stanovisko, protože je to v rozporu s jeho principy. Zejména levicový tisk v Nizozemí a francouzsky psané noviny v Belgii se s tímto často potýkají. Krátce řečeno – nic z toho nechápou. Oproti tomu opět stojí to, že ideologie sdružení pro své členy v praxi výborně pracuje. To je pochopitelné, když pomyslíme na to, že se Řád dobře připojil k jednomu z nejstarších a nejpodstatnějších komponentů nizozemské kultury jako celku, jmenovitě k erasmovské tradici, ve které jsou zakořeněny názory prince Viléma Oranžského, otce vlasti. Odtud také název Řád prince (Orde van den Prince).

Leidské oddělení sdružení Řádu prince bylo založeno 19. června 1990. Vedení se tehdy rozhodlo, že podpoří nederlandistiku v Brně. Tato podpora, která po několik let probíhala přes Hanse Heestermanse, sestává ze zásilek slovníků a dalších knih z oblasti jazykovědy. Předešlý rok sbírali leidské členové především díla moderní literatury. Oddělení v Leidenu udržuje krátkou dobu osobní kontakt s vyučujícím v Brně, jmenovitě Leopoldem Decloedtem. Ten je garantem dobrého sladění požadavků, které jsou na české katedře. Vzhledem k tomu, že bude v příštích letech v Brně stále více kladen důraz na překládání a obchodní komunikaci, budeme, jak jen to bude možné, přizpůsobovat knižní dary této situaci. Důležité bylo, že L. Decloedt mohl přijet blíže osvětlit postup, který pro svou katedru v následujících letech určil. Tímto způsobem se členové leidského oddělení mohou cítit ještě více zúčastnění na radostech a strastech tohoto skromného výhonku na plodícím stromu české nederlandistiky.

Oddělení Řádu prince v Diestu udržuje od července 1996 prostřednictvím Wilkena Engelbrechta přátelskou formu spolupráce s katedrou germanistiky a nederlandistiky Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Oddělení podporuje tuto katedru tím, že každoročně zasílá slovníky, sbírky básní, časopisy, atd. Tímto způsobem chce oddělení v Diestu zviditelnit svůj zájem o nederlandistiku v cizině. Pan Engelbrecht udržoval a udržuje jménem katedry nejrůznějším způsobem kontakt s oddělením v Diestu. Byl tak také 30. července 1996 se svými kolegy Theem Puttemansem a Ednou Dudneyovou přítomen na oficiální „zahajovací schůzi Olomouc-Diest“ a 30. července 1997 se zúčastnil pracovní schůze týkající se nového pravopisu. Při této příležitosti zároveň stručně osvětlil plány týkající se nového magisterského studia nizozemštiny v Olomouci. Nepřímou je oddělení o radostech a strastech nederlandistiky v Olomouci informováno nejen telefonicky, prostřednictvím e-mailu a korespondence, ale také prostřednictvím pozvání (např. na dvojité kongres Brno-Olomouc v říjnu 1997). V následujících letech se naše spolupráce zaměří především na finanční a duševní podporu olomoucké asistentky Evy Toufarové při jejích studiích na Katolické univerzitě v Leuvenu. Tímto způsobem chce oddělení v Diestu pozitivně přispět k rozšíření nizozemského jazyka a kultury v cizině.